

vera eitt fullfíggað grundarlag undir samstarvinum. Næsti fundurinn var 22. júlí 1986 og aftur í Sønderborg, tá partarnir undirritaðu uppskotið um partaeigarasáttmálan. Undirskriftin frá færoyskari síðu var tó við fyrivarni um, at landsstýrið seinni góðkendi sáttmálan.

Í partaeigarasáttmálanum var m. a. avtalað, at felagið skuldi stovnast og hava heimstað og sætið í Føroyum. Føroyingar skuldu eiga 51% av partapeninginum. Viðvíkjandi rakstrinum varð avtalað ein fyribilsskipan, sum hevði við sær, at Cimber Air syrgdi fyri at felagið hevði neyðug flogfær og aðra flogútgerð tæka og bant seg til einsamalt at rinda møguligt rakstrarhall.

Í sáttmálanum vóru avtalað viðurskifti viðvíkjandi leiðslu og starvsfólkum annars, undir hesum tal av manningum og at Cimber Air bant seg til at útbúgva manning sambært serligari avtalu. Felagið skuldi tó sjálvt rinda fyri útbúgvingina.

Endamálið við útbúgvingaravtalu var at tryggja færoyskari manning luttøku í altjóða flogferðslu á líka fótí við dansk flogfeløg. Í hesi avtalu var ásett, at Cimber Air skuldi standa fyri at útbúgva og venja tað talið av manning og starvsfólk, sum var neyðugt fyri at felagið kundi virka óheft av øðrum. Útbúgvingin skuldi byrja so skjótt, sum felagið varð stovnað.

Í avtaluni var ásett, at útbúgvast skuldu 9 flogmenn, harav 5 fingur færlæka at flúgva sum skiparar og 4 fingur færlæka at flúgva sum stýrimenn. 2 skuldu útbúgvast til góðkendrar flogmekanikarar og 6 flogtænastufólk. Endaliga var ásett, at útbúgvast skuldu minst ein persónur til hvørt starv, sum var neyðugt fyri at kunna reka eitt nýmótans flogfelag á tryggum grundarlag.

Undir samráðingunum við Cimber Air vórðu eisini gjøgnumgingnar rakstrarætlanir, sum bygdu á eina ferðætlan við einum túri um dagin í vetrarhálvuni og við tveimum túrum um dagin í summarhálvuni.

Tað var tí ein fegin arbeiðsbólkur, sum saman við stjórnum á Strandfaraskipum Landsins í byrjanini av august mánað 1986 kunnaði landsstýrismannin um avtaluppskotið við Cimber Air við áheitan á

landsstýrið um at taka støðu til ætlanina.

Cimber Air varð stovnað í 1950 av Ingolf L. Nielsen og var tað hann, saman við konu og børnum, sum átti felagið. Cimber var ein av partaeigarunum í Danair við 5%. Felagið hevði 10 flogfær í rakstri og hevði eisini ábyrgdina av rakstrinum av

Sønderborg floghavn. Cimber Air veitti eisini flogtekniskar tænarar til onnur flogfeløg og rak harumframt ferðaskrivstovu.

10. desember 1986 setti Svend Aage Ellefsen, lögtingsmaður fram fyrispurning til Lasse Klein, landsstýrismann viðvíkjandi ætlanum landsstýrisins í millumlanda flúgving og nær hesar ætlanir verða settar í verk?

Hann hevði hesar viðmerkingar: “Gjøgnum seinasta valskeið hevði Páll Vang, landsstýrismaður, samráðingar við dansku ríkismyndugleikarnar og avvarðandi stovnar um færoyska luttøku í millumlanda-flúgvingini.

Eftir landsstýrisskiftið hildu hesar samráðingar fram, og Lasse Klein, landsstýrismaður boðaði fyri meira enn einum ári síðani frá, at einhri sýntist vera til hindurs fyri, at færoyingar heilt ella partvíst tóku yvir flúgvingina millum Færoyar og København.

Sum kunnugt gekk einkarrætturin hjá Danair (SAS) út á heysti 1985. Flogrutan millum Færoyar og Danmark man vera ein tann best lønandi í heiminum, og tað má tykjast sjálvsagt, at færoyingar í mest møgulan mun reka hana sjálvir, so ágóðin fellur har, hann skal – nevniliga færoyska samfelagnum tilgóðar.

Flestu ferðandi munnu vera samd um, at Danair ikki í nóg góðan mun hevur bøtt um tænarustøðið á rutuni, nú teir hava havt hana í hondum so leingi.

Talið av fráferðum hevði fyri tað fyrsta verið nógv størri, helst tvey flogfær til og úr Keyptmannahavn dagliga, eins og tað átti at verið flogið til Skotlands/Onglands og Noreg.

Regluligur farmaflutningur loftvegis í størri mun átti eisini fyri langt síðan at verið fyriskipaður.

Alt í alt er niðurstøðan, at menningin av rutuni ikki gongur nóg skjótt, so leingi vit færoyingar ikki

sjálvir eru uppi.

Sum nevnt omanfyri er longu langt síðani, at sagt varð, at okkum stóðst í boði at koma uppi, tó uttan at tað enn fyriliggur nakað ítøkiligt frá landsstýrisins síðu í so máta.

Vit lögdu frá Fólkarflokkinum uppskot fyri lögtingið í seinastu tingsetu til loysn av málinum, men uppskotið var felt.

Undirritaði heldur ikki, at tíðin bara skal ganga, uttan at framstig verða gjørd, og loyvi eg mær tí at seta landsstýrismanninum fyrispurningin.

17. desember 1986 svaraði Lasse Klein, landsstýrismaður, fyrispurninginum soleiðis:

“Í sambandi við at Færoyar tann 1. oktober 1985 fingur rætt til at flúgva millum Færoyar og Danmark, hevur verið arbeitt við ymskum møguleikum fyri at fáa flúgving í lag.

Tað hevur víst seg at vera ógvuliga torført at byrja nakra flúgving uttan stóran kapitaliløgur. Ein enn størri meinbogi er tó, at okkum færoyingum vantar manning innan at kalla øll øki innan loftferðslu. Útbúgving av tilikari manning fer at taka ár og er hartil sera kostnaðarmikil.

Undirritaði metur, at funnið er fram til ein sera lagaligan máta at fáa í lag loftferðslu í færoyskum harni.

Ein arbeiðsbólkur hevur gjørt fyribils avtalu við eitt útlenskt flogfelag um at stovna eitt færoyskt flogfelag at røkja loftferðslu frá og til Færoya. Tilskilast skal, at bindandi avtalur eru treytaðar av góðkenning landsstýrisins.

Orsøkin til, at ikki meira verður upplýst um felagið, sum fyribils avtala er gjørd við, er tann, at landsstýrið enn ikki hevur viðgjørt málið, men so mikið kann leggjast afturat, at talan er um eitt altjóða flogfelag, sum eigur og rekur fleiri flogfær.

Um skjálatalifarið, sum avtala er gjørd um, skal í høvuðsheitum sigast:

Av uppskotunum til stovningar-samtykt og viðtøkur sæst, at felagið verður stovnað við einum partapeningi upp á 1 mió. kr. Landsstýrið og/ella færoyskt felag hevur 51% av partapeninginum, meðan útlenska felagið hevur 49% av partapeninginum.

Ásannandi, at vit eru ikki enn

mentir at reka flogferðslu einsamallir, er gjørdur ein 5 ára partaeigarasáttmáli og útbúgvingaravtala við útlenska flogfelagið um ávís viðurskifti.

Í sáttmálunum er m. a. ásett, at felagið skal flúgva eftir færoyskari konsessiión, sum landsstýrið góðkennir.

Viðvíkjandi rakstrinum er ásett sum fyribilsskipan, at útlenska flogfelagið útvegur neyðug flogfær og – sum eitt tað týðningarmesta – at útlenska flogfelagið einsamalt ábyrgist fyri møguligum rakstrarhalli.

Viðvíkjandi starvsfólki er ásett, at útlenska flogfelagið bindur seg til at útbúgva umleið 20 fólk, talan er um flogskiparar, mekanikarar, flogternur, fyrisiting og onnur neyðug starvsfólk í einum vælvirkandi flogfelag. Felagið skal rinda allar útreiðslur til útbúgvingarnar.

Í kalkulátiónsskjali er sett upp nágreinilig fjggjærlig rakstrarætlan, og í ferðætlanini er ásett, at ferðslan skal ganga út frá Føroyum. Ætlanin er at flúgva tveir túrar um dagin.

Tey skjøl, sum landsstýrið skal taka støðu til eru hesi:

- 1) stovningarsamtykt, 2) viðtøkur, 3) partaeigarasáttmáli, 4) útbúgvingaravtala, 5) kalkulátiónir, 6) ferðætlan.

Treytað av, at landsstýrið góðtekur hesa ætlan í bræði, kann byrjast at flúgva við færoyskum flogfari millum Vágar og Keyptmannahavn á sumri 1987.”

Lítill ivi er um, at ein stórir partur av Færoya fólkum kundi taka undir við viðmerkingunum hjá Svend Aage Ellefsen um, at menningin av rutuni ikki gekk nóg skjótt, so leingi vit færoyingar ikki sjálvir eru uppi og at Danair ikki í nóg stóran mun hevði bøtt um tænarustøði á rutuni, nú teir høvdu havt hana í hondum so leingi.

Tað vakti tí stóran almennan ans, tá Lasse Klein, landsstýrismaður, svaraði fyrispurninginum hjá Svend Aage Ellefsen, tí onki hevði verið frammi um hesa samstarvsætlan við útlenska felagið, sum seinni vísti seg at vera Cimber Air.

Vága Samferðslusøga skrivur, at Lasse Klein í Útvarpinum segði, at tá avtalan varð avdúkað, vóru øll ov-

Eyðfinnur fyrireikaði stovnan av Atlantsflog

Eirikur Lindenskov

Eyðfinnur Jacobsen starvaðist sum fulltrúi í landsstýrinum, tá lunnar vórðu lagdir undir færoyska flogfelagið Atlantsflog.

Umframt at vera lögfrøðingur og advokatur, so er sörvingurin Eyðfinnur Jacobsen eisini útbúgvinn flúgvileiðari og hevur starvast á flogvølli í fleiri ár, og hevur tí gott innlit í flúgvinn og færoysku flogsøguna.

Hann var fyrsti nevndarformaður í Atlantsflog frá 1987 til 2001. Hann var aftur í nevndini eitt skifti 2008-2009, tá hann var næstformaður í nevndini.

Vit prenta í dag fyrra part av hugleiðingum hansara í sambandi við, at tað mánadagin eru 30 ár síðani Atlantsflog fór á flog. Seinni partur verður prentaður í miðdagsblaðnum í næstu viku – á sjálvum føðingardegnum.

farin, bæði tingfólk og fjølmiðlar. Eg skuldi standa skúlarætt, hví eg hevði gjørt eina avtalu uttan um Landsstýrið og Løgtingið, men eg hevði tryggjað mær, at avtalan var treytað av góðkenning Landsstýrisins.

Øll skjøl vóru púra klár at undirskriva, og klárt var at fara undir at flúgva longu um summarið í 1987, men so lætt skuldi tað ikki ganga. Tíðina eftir avdúkingina brúkti eg at sannføra Landsstýrið, og ikki minst Atla Dam, lögmann, og tað eydnaðist.